

**ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1**

**DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATOR EFFECT TO SCHOOL AND COMMUNITY
RELATIONS OF SCHOOLS GROUP 5 UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE**

ยศกร เรืองไพศาล* ดร.อัจฉรา นิยมภา**

นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*

รองศาสตราจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**

Corresponding author Email address: yodsakorn_rps@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 2) ศึกษาระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเหล่านี้ 3) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างขนาด 270 คนสุ่มจากครูโรงเรียนดังกล่าว เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นโดยมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.872 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าวภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างภาพลักษณ์ ส่วนด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับต่ำสุด 2) ระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเหล่านี้ภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับต่ำสุด 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเหล่านี้มีสี่ด้าน คือ ด้านการสร้างภาพลักษณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเป็นอันดับสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รองลงมาคือ ด้านการสร้างโอกาส และด้านการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้เรียนและการเรียนรู้ ส่วนด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานต่ำสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลได้ ร้อยละ 66.67

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล, การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

Abstract

The purposes of this research were to study: 1) level of digital leadership of school administrators of the Group 5 schools under the Secondary Educational Service Area Office 1; 2) level of school and community relations in these schools; 3) effect of digital leadership of school administrators on school and community relations of the schools. A sample of 270 was randomly from teachers in the mentioned schools. The tool used in this study was a questionnaire constructed by researcher, with content validity between 0.67-1.00 and reliability of 0.872. The data were analyzed in opinions are terms of percentage, mean, standard deviation, and the statistics were analyze the Effect to School and Community Relations is multiple regression equation.

The results of this research were as follows. 1) Level of digital leadership of these school administrators was overall at the high level, of which the factor of public relation ranked at the top, follow by that of branding, while that of re-envisioning learning space and environment was at the bottom. 2) School and community relation of school was overall at the high level, of which the factor of public relation ranked at the top, follow by that of school board committee service, while that of community service was at the bottom. 3) Digital leadership of school administrator had effect on school and community relations of these schools, of which the factor of branding was statistically significant at the level of 0.01, follow by that of opportunity and that of student engagement or leaning was statistically significant at the level of 0.01, while that of re-envisioning learning spaces and environment was statistically significant at the level of 0.05 at the bottom. Their factors could collectively predict the effects at 66.67 percent.

Keyword: Digital Leadership School, and Community Relations

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล ส่งผลให้การบริหารราชการแผ่นดินต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ประเทศไทยตระหนักถึงความจำเป็นในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 เพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) นอกจากนี้ยังส่งผลไปถึงการจัดการศึกษาที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล การจัดทำแผนการศึกษาชาติปี 2560-2579 เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความพยายามในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนในประเทศโดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา มีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) โดย 3Rs คือคุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ การอ่านออก (Reading) เขียนได้ (Writing) คิดเลขเป็น (Arithmetic) และ 8Cs คือทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration teamwork and

leadership) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม กระบวนทัศน์ (Cross cultural understanding) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication information and media literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and media literacy) ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career and learning self-reliance) ความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรมและจริยธรรม(Compassion) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับการศึกษา เทคโนโลยีต่างที่เข้ามามีบทบาทเป็นสื่อที่เพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ เทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยในการบริหารจัดการให้มีความสะดวกรวดเร็วและประหยัดทรัพยากรยิ่งขึ้น องค์ความรู้ใหม่ๆที่เกิดขึ้นจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี อาชีพใหม่ๆที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย ทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน การที่โรงเรียนจะสามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ข้างต้นได้นั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนจะทำการศึกษาและทำความเข้าใจในบทบาทและทักษะหลักของภาวะผู้นำดิจิทัล (เยาวลักษณ์ จิตต์วโรดม, 2560) รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคดิจิทัล มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้ที่จะใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาศักยภาพของตน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้กล่าวถึง การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ว่าจะต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ดังนั้นการจัดการศึกษาของโรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้ชุมชนและองค์กรในชุมชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการศึกษา ได้เข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามบทบาทที่เหมาะสม โดยเข้ามาในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครองและครู ซึ่งมีหน้าที่ในการร่วมกำหนดนโยบายต่างๆของโรงเรียน การจัดกิจกรรม การให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียน สามารถการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับทั้งโรงเรียนและชุมชน คือ โรงเรียนได้ชุมชนเข้ามาช่วยในการจัดการศึกษาและชุมชนเองก็ได้รับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงมีความสำคัญ ช่วยให้เกิดความเข้าใจ การทราบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่าย ลดปัญหาความขัดแย้ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่เป็นประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย คือโรงเรียนกับชุมชน (ชูชาติ พ่วงสมจิตร, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ได้กำหนดขอบข่ายของงานในด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนออกเป็น 6 งาน ได้แก่ งานให้บริการชุมชน งานรับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากชุมชน งานเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ งานเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน งานจัดตั้งกลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ และงานประชาสัมพันธ์ ซึ่งงานเหล่านี้ต้องอาศัยความสามารถ ความมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้ประสานงาน ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารงานในส่วนนี้คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ที่จะต้องเป็นผู้บริหารงานในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนผ่านขอบข่ายงานทั้ง 6 ด้าน ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำที่จะทำให้การบริหารงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือในยุคดิจิทัล การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีช่องทางในการติดต่อประสานงาน

ที่หลากหลายผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัล รู้จักใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์กับการบริหารงานในด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

โรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก รวมทั้งสิ้น 11 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี โรงเรียนบางกะกอกวิทยาคม โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” โรงเรียนวัดพุทธบูชา อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โรงเรียนทวีธาภิเศก บางขุนเทียน โรงเรียนแจรงร้อนวิทยา และโรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผังธนบุรี มีบริบทของโรงเรียนที่หลากหลาย นับตั้งแต่โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนสามพันคนขึ้นไป อัตราการแข่งขันในการเข้าศึกษาสูง ตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมือง สามารถเข้าถึงทรัพยากรได้ง่าย ไปจนถึงโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนประมาณสามร้อยคน ตั้งอยู่ในชุมชนที่อยู่ห่างไกลจากชุมชนเมือง ตั้งอยู่บริเวณรอยต่อของกรุงเทพมหานครกับจังหวัดสมุทรสาคร แต่ละที่ย่อมมีบริบทของโรงเรียนกับความสัมพันธ์กับชุมชนที่แตกต่างกันออกไป แต่โรงเรียนทั้งหมดล้วนดำรงอยู่ในยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นยุคที่สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นสาเหตุที่ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการที่ผู้บริหารจะนำไปพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยมีดังนี้

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1
- 2.3 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

3. สมมติฐานการวิจัย

- 3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 อยู่ในระดับมาก
- 3.2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน ในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 อยู่ในระดับมาก
- 3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียน กลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน โรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 291 คน จาก 11 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนในโรงเรียนโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 5 แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยจำแนกประชากรตามขนาดของโรงเรียนออกเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนในโรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) แล้วจึงทำการสุ่มครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง หน้าที่และประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและวัดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ และตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 อยู่ในระดับใดซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ ดังนี้

ช่วงคะแนน 5 หมายถึง การปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

ช่วงคะแนน 4 หมายถึง การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ช่วงคะแนน 3 หมายถึง การปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 2 หมายถึง การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

ช่วงคะแนน 1 หมายถึง การปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ความตรงของเครื่องมือ (validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง การใช้ภาษาและครอบคลุมของรายการตัวเลือกกับประเด็นคำถาม มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับประเด็นหลักของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) ใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ (Try - out) กับกลุ่มครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน โรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.872

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป และระดับความคิดเห็น ใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ใช้ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression analysis)

5. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ ครูผู้สอน โรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 291 คน จาก 11 โรงเรียน แบบสอบถามมีความสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 270 ฉบับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 เพศชายจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 73.30 ดำรงตำแหน่งครูจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 98.50 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 4 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70

5.2 จากการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x} = 4.31$, $S.D. = 0.59$) รองลงมาคือ ด้านการสร้างภาพลักษณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$, $S.D. = 0.67$) ส่วนด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้ และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด ($\bar{x} = 4.04$, $S.D. = 0.70$)

5.3 จากการวิจัยพบว่า ระดับของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้อำนวยการโรงเรียนของผู้อำนวยการโรงเรียนในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่าโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x} = 4.39$, $S.D. = 0.67$) รองลงมาคือ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, $S.D. = 0.75$) ส่วนการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\bar{x} = 3.83$, $S.D. = 0.80$)

5.4 จากการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปร ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า จากตัวแปรอิสระ 7 ตัว มีตัวแปรที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งสิ้น 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการสร้างภาพลักษณ์ ด้านการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้เรียนและการเรียนรู้ ด้านการสร้างโอกาส และด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .816 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ได้ร้อยละ 66.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .183 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสร้างภาพลักษณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเป็นอันดับสูงสุด ($\beta = .332$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รองลงมาคือ ด้านการสร้างโอกาส มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ($\beta = .233$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานต่ำสุด ($\beta = .147$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

ตัวแปรอิสระ	B	Std. Error	β or Beta	t	Sig.
x1	-.027	.050	-.027	-.531	.596
x2	.098	.063	.090	1.552	.122
x3	.323	.053	.332	5.880	.000
x4	.224	.065	.230	3.466	.001
x5	-.079	.071	-.085	-1.108	.269
x6	.134	.068	.147	1.997	.049
x7	.210	.069	.233	3.064	.002
ค่าคงที่	.468	.183		2.560	.011

R = .816, R² = .666, R² adj. = .657, F = 74.51, Sig. = 0.00

6. อภิปรายผล

6.1 ผลการวิเคราะห์ ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านการสื่อสาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด อาจเป็นเพราะการที่ผู้อำนวยการโรงเรียนมีทักษะในด้านการสื่อสาร สามารถเลือกใช้วิธีการหรือเทคโนโลยีในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล เช่น เฟซบุ๊ก (facebook) ไลน์ (line) หรือเว็บไซต์ (website) จะส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและมีความถูกต้องและรวดเร็ว สอดคล้องกับ Stodd (2014 อ้างใน เยาวลักษณ์ จิตต์วโรดม, 2560) ที่ได้ศึกษาและอธิบายถึงทักษะหลักของผู้นำในยุคดิจิทัล ในส่วนของมิติการบรรยายเรื่อง ว่า ผู้นำจะต้องมีทักษะในการเรียบเรียงข้อมูล กลั่นกรองและเลือกช่องทางในการสื่อสารข้อมูลนั้นๆ ให้เหมาะสมและทันเหตุการณ์ 2) ด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด อาจเป็นเพราะผู้อำนวยการได้สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีในโรงเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น แต่ในการดำเนินการพัฒนาและปรับพื้นที่เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยนั้นมีความสัมพันธ์กับงบประมาณของโรงเรียนที่ในแต่ละโรงเรียนนั้นอาจจะมีงบประมาณที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถจัดสรรงบประมาณไปในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2533 อ้างใน จินฉนวนตร ปะโคทั้ง, 2561) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของผู้อำนวยการโรงเรียนยุคดิจิทัลว่าต้องมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้

งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ รวมไปถึงเครือข่ายไร้สายต่าง ๆ เพื่อให้ครู บุคลากร และนักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วและสะดวกต่อการใช้งาน

6.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) การประชาสัมพันธ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับสูงสุด อาจเป็นเพราะการประชาสัมพันธ์เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่ส่งผลให้ชุมชนทราบความเป็นไป และข่าวสารต่าง ๆ ภายในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา สิงห์มณี (2553) ที่ได้ศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมพระราชทานนายาว และเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมพระราชทานนายาว โดยผลการวิจัย พบว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมพระราชทานนายาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามะหิธร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ๆ ด้านการเป็นผู้นำและให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน ด้านเกี่ยวกับคณะกรรมการโรงเรียน ด้านการให้บริการชุมชน และคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน 2) การให้บริการชุมชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด อาจเป็นเพราะ การให้บริการชุมชน คือ การที่โรงเรียนมีการให้บริการทางวิชาการ ให้ความรู้ต่าง ๆ รวมไปถึงการให้บริการด้านอาคารสถานที่ เพื่อให้ชุมชนได้เข้ามาใช้บริการ และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งการให้บริการชุมชนนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของบุคลากร สถานที่ และศักยภาพของโรงเรียนว่ามีทรัพยากรที่เอื้อต่อการบริการชุมชนมากน้อยเพียงใด รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาทรัพยากรของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมให้บริการที่มีความเกี่ยวข้องกับงบประมาณของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพันธ์ สิ้นลี (2552) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนไม่ได้ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและด้านวิชาชีพ กำหนดเกณฑ์ในการให้บริการ จัดตั้งกลุ่ม ชมรม สมาคม และมูลนิธิ จัดทำหอกระจายข่าวหรือคลื่นวิทยุ เนื่องจากผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ครูขาดความรู้ความถนัดเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและด้านวิชาชีพ ไม่มีเวลาในการให้บริการอาคารสถานที่ที่คับแคบ ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา วัสดุครุภัณฑ์ ผู้บริหารและครูขาดการประสานงานกับชุมชนในการเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการโรงเรียนได้มาจากการคัดสรรของผู้บริหารโรงเรียน การประชาสัมพันธ์ไม่เป็นระบบ

6.3 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้อำนวยการโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 มี 4 ด้าน จากทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างภาพลักษณ์ ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นอันดับสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะการที่ผู้อำนวยการโรงเรียนมีการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ชุมชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนได้สะดวกมากขึ้น ทำให้ชุมชนเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน รวมไปถึงสร้างความภาคภูมิใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สอดคล้องกับ Stodd (2014 อ้างใน เยาว

ลักษณะ จิตต์วิโรตม, 2560) ที่ได้ศึกษาและอธิบายถึงทักษะหลักของผู้นำในยุคดิจิทัลมี 3 มิติหลัก โดยในมิติที่ 2 ได้กล่าวถึงผู้นำที่มีความสามารถในการเชื่อมโยง ว่าผู้นำจะต้องมีการทำงานที่คล่องตัว ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง เรียนรู้วิธีการสร้างชุมชนและเครือข่าย แล้วนำเครือข่ายมาปรับใช้กับการจัดการเปลี่ยนแปลง ที่มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวมากขึ้น 2) ด้านการสร้างโอกาส ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะผู้อำนวยการโรงเรียนค้นหาวีธีที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง และบุคลากรในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพในการที่จะทำงานตามความรับผิดชอบของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนให้มีความทันสมัยและมีเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Kaganer, Sieberand Zamora (2014 อ้างใน จินฉนวนวัตร ปะโคทัง, 2561) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการเป็นผู้นำแบบดิจิทัลว่าต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถใหม่ (Develop new Capabilities) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บังคับบัญชาทุกคนพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล เพราะเมื่อมีคนงานที่มีความสามารถทางดิจิทัลมากขึ้น จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมเพิ่มพูนศักยภาพในการสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่าให้กับองค์กร และสอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2533 อ้างใน จินฉนวนวัตร ปะโคทัง, 2561) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนยุคดิจิทัลไว้ว่า จะต้องการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี การสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และตัวผู้อำนวยการโรงเรียนเองจะต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี สามารถใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม 3) ด้านการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้เรียนและการเรียนรู้ ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะผู้อำนวยการโรงเรียนส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น รวมไปถึงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น สอดคล้องกับ ศันสนีย์ พรหมพินิจ (2559) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะ ผู้อำนวยการโรงเรียนมีการปรับปรุงสภาพพื้นที่และแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่สนับสนุนต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง รวมไปถึงการจัดการและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมเช่น การใช้เทคโนโลยีในห้องสมุด การสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2533 อ้างใน จินฉนวนวัตร ปะโคทัง, 2561) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนยุคดิจิทัลไว้ว่า 1) จะต้องมีการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่ ฮาร์ดแวร์ (hardware) ซอฟต์แวร์ (software) เน็ตเวิร์ก (network) และเครือข่ายไร้สายต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ครู บุคลากร และนักเรียนทุกคนสามารถใช้และเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว สะดวกต่อการใช้งาน พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอ และสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศโรงเรียนให้มีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็น

การจัดการเรียนรู้ของครู การบริหารงานโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้นักเรียนสามารถใช้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่างๆผ่านอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับองค์ความรู้ที่มีภายในโรงเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ และส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีให้กับผู้เรียน รวมไปถึงการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาให้อุปกรณ์ใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้

7.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ด้านการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนควรมีนโยบายที่จะทำให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางทางวิชาการแก่ชุมชน ในการให้บริการความรู้และข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ สนับสนุนให้มีการนำผลงานของผู้เรียนที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นนวัตกรรมภายในโรงเรียนออกสู่ชุมชน รวมไปถึงการให้บริการด้านอาคารสถานที่ เช่นการให้บริการสนามกีฬา หรือสถานที่ในการจัดประชุมแก่ชุมชน ตามความเหมาะสมและความพร้อมของโรงเรียน เพื่อให้ชุมชนเกิดความสนใจ และเข้ามาทำความรู้จักโรงเรียนมากขึ้น เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

7.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ด้านการสร้างภาพลักษณ์ ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมั่นกับชุมชน ในคุณภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และสร้างความเชื่อมั่น ความสนใจและความภาคภูมิใจในโรงเรียนแก่ชุมชน

7.4 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ด้านการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้เรียนและส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนควรส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนสามารถสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ตอบสนองต่อความต้องการและความเชื่อมั่นของชุมชน

7.5 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ด้านการสร้างโอกาส ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ดังนั้นผู้อำนวยการควรพัฒนาศักยภาพของตนเอง ครู และบุคลากรในโรงเรียน อยู่เสมอ เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล สร้างภาพลักษณ์ของบุคลากรที่มีความรู้

ความสามารถและรู้เท่าทันเทคโนโลยี สามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.6 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า ด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้มีความสมบูรณ์ มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเอื้อต่อการเป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียนและชุมชน สร้างความน่าเชื่อถือของการเป็นศูนย์กลางการให้ความรู้ของชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

8.1 จากการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ด้านการปรับพื้นที่แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับต่ำสุด จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อการพัฒนาด้านการปรับพื้นที่และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

8.2 จากการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหาร พบว่า ด้านการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ดังนั้นจึงควรมีการศึกษารูปแบบการให้บริการชุมชนของโรงเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

8.3 จากการวิจัย พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในโรงเรียนกลุ่ม 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ได้ไม่ครบทุกตัวแปร จึงควรหาสาเหตุว่าตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเกิดจากสาเหตุใด เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนในยุคดิจิทัล

รายการอ้างอิง

- กาญจนา สิงห์มณี. (2553). *การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมพระราชทานนายาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2*. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนมีอาชีวะ*. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซต.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2560). “การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.” *Veridian E-Journal* 10 (2): 1342-1354
- เยาวลักษณ์ จิตต์วโรดม. (2560). “บทบาทและทักษะหลักของภาวะผู้นำในสังคมยุคดิจิทัล Role and Key Skills of Digital Society Leadership.” *วารสารธุรกิจปริทัศน์* 9 (2): 81-91.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2562. เล่มที่ 136. ตอนที่ 47ก, หน้า 1
- วิศรา บุญมี. (2555). *การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา

- คันสนีย์ พรหมพินิจ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด
- สุรพันธุ์ สิ้นลี. (2552). การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาใน อำเภอบางยี่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่